

28 anos e unha pandemia

por TAMILA ALEM

Prediquei un vinteito nas costas
e claveime afondo un coitelo vermello,

só quería sentir que aínda doía
porque no fondo
ás veces
inda sinto que me gusta doerme de aniversario.

Pesan os puñais que cargan os números
Conmove o feito de soplar nun vento o lume do ano enteiro
Dous lumes pequenos
dos fueguitos chicos
cun oito derretido pola foto de instagram
e un dous que inda vai esquivando tantas tormentas.

O preaniversario tivo viño, ensalada e doces pouco elegantes
pero esa lúa chea de amor vivo
esa lúa deume a certeza de que cando se cumpren anos
segue a facerse camiño.

O amor vai e ven,
o bo dos números de aniversario é que só veñen,
fagas o que fagas.

Hoxe é o meu aniversario,
e quixen escribir 28 versos para min.
Xuro quererme moito ate o seguinte verán,
imploro por máis estabilidade laboral,
renego do amor con medo e ego alto
e desexo chegar con moitas gañas ao nadal.

Si mi dedo fuera pluma, y mi corazón tintero
con la sangre de mis venas,
me escribiría, me quiero.

28 anos

Tamila Alem antes da pandemia